

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOMNUL MACIEJ SZPUNAR
prezentate la 23 noiembrie 2023¹

Cauza C-801/21 P

**Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală
împotriva**

Indo European Foods Ltd

„Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Respingerea opoziției – Acțiune în anulare – Obiectul acțiunii – Interesul de a exercita acțiunea – Retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană”

I. Introducere

1. Prin recursul formulat, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 6 octombrie 2021, Indo European Foods/EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Sela Grade One World’s Best Rice) (T-342/20, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2021:651), prin care acesta a admis acțiunea formulată de Indo European Foods Ltd împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 aprilie 2020 (cauza R 1079/2019-4) (denumită în continuare „decizia în litigiu”) privind cererea de înregistrare a mărcii figurative Abresham Super Basmati Sela Grade One World’s Best Rice.
2. Prezenta cauză oferă Curții ocazia de a clarifica problematica dispariției în cursul procedurii a dreptului pe care se întemeia o cerere de opoziție la înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene ca urmare a retragerii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniune.
3. Mai concret, se ridică problema impactului procedural al unei astfel de dispariții având în vedere că recursul vizează exclusiv examinarea de către Tribunal a admisibilității acțiunii în anularea deciziei de respingere a cererii de opoziție.

¹ Limba originală: franceza.

II. Cadrul juridic

A. Dreptul internațional

4. Primul, al patrulea și al optulea paragraf din preambulul Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice², adoptat la 17 octombrie 2019 și intrat în vigoare la 1 februarie 2020, prevăd:

„Întrucât, la data de 29 martie 2017, ca urmare a rezultatului unui referendum desfășurat în [Regatul Unit] și a deciziei sale suverane de a părăsi Uniunea Europeană, Regatul Unit și-a notificat intenția de a se retrage din [Uniune] [...] în conformitate cu articolul [50 TUE] [...]

[...]

Reamintind că, în conformitate cu articolul [50 TUE] [...] și sub rezerva condițiilor prevăzute de prezentul acord, dreptul Uniunii [...] încetează în totalitate să se aplice Regatului Unit începând cu data intrării în vigoare a prezentului acord,

[...]

întrucât atât Uniunea, cât și Regatul Unit au interesul de a stabili o perioadă de tranziție sau de punere în aplicare în decursul căreia [...] dreptul Uniunii [...] ar trebui să se aplice Regatului Unit și în Regatul Unit și, ca regulă generală, cu același efect în ceea ce privește statele membre, pentru a evita perturbările în cursul perioadei în care va (vor) fi negociat (negociate) acordul (acordurile) privind relațiile viitoare[.]”

5. Articolul 1 din acest acord, intitulat „Obiectiv”, prevede:

„Prezentul acord prevede condițiile de retragere a [Regatului Unit] din [Uniune] [...]”

6. Potrivit articolului 126 din acordul menționat, intitulat „Perioada de tranziție”:

„Se stabilește o perioadă de tranziție sau de punere în aplicare, care începe la data intrării în vigoare a prezentului acord și se încheie la 31 decembrie 2020.”

7. Articolul 127 din același acord, intitulat „Domeniul de aplicare al dispozițiilor tranzitorii”, prevede la alineatele (1), (3) și (6):

„(1) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, în cursul perioadei de tranziție, dreptul Uniunii se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia.

[...]

(3) În cursul perioadei de tranziție, dreptul Uniunii aplicabil în temeiul alineatului (1) produce, în privința și pe teritoriul Regatului Unit, aceleași efecte juridice pe care le produce în Uniune și în statele sale membre și se interpretează și se aplică în conformitate cu aceleași metode și principii generale ca cele aplicabile în Uniune.

² JO 2020, L 29, p. 7, denumit în continuare „Acordul de retragere”.

[...]

(6) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, în cursul perioadei de tranziție, orice trimitere la statele membre în dreptul Uniunii aplicabil în temeiul alineatului (1), inclusiv astfel cum este pus în aplicare și executat de statele membre, se interpretează ca incluzând Regatul Unit.”

8. În temeiul articolului 185 al patrulea paragraf din Acordul de retragere:

„Partea a doua și partea a treia, cu excepția articolului 19, a articolului 34 alineatul (1), a articolului 44, a articolului 96 alineatul (1), precum și a titlului I din partea a șasea și a articolelor 169-181 se aplică din momentul încheierii perioadei de tranziție.”

B. Dreptul Uniunii

1. Regulamentul nr. 207/2009

9. Regulamentul (CE) nr. 207/2009³ a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424⁴ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 207/2009”), care a intrat în vigoare la 23 martie 2016⁵.

10. Considerentele (2)-(4), (6) și (7) ale Regulamentului nr. 207/2009 au următorul cuprins:

„(2) Este oportun să se promoveze o dezvoltare armonioasă a activităților economice în întreaga [Uniune] și o extindere continuă și echilibrată prin realizarea și buna funcționare a unei piețe interne care să ofere condiții analoge celor existente pe o piață națională. Realizarea unei astfel de piețe și întărirea unității sale implică nu numai eliminarea obstacolelor din calea liberei circulații a mărfurilor și liberei prestări a serviciilor, precum și stabilirea unui sistem care să asigure respectarea concurenței, ci și crearea condițiilor juridice care să permită întreprinderilor să își adapteze încă de la început activitățile de producție și distribuție a bunurilor sau de prestare a serviciilor la dimensiunea [Uniunii]. Printre instrumentele juridice de care ar trebui să dispună întreprinderile în acest scop, sunt adecvate în special mărcile care le permit să își identifice produsele sau serviciile, în egală măsură, în întreaga [Uniune], indiferent de frontieră.

(3) Pentru a urmări obiectivele [Uniunii] menționate anterior, este necesar să se prevadă un regim [al Uniunii în materia mărcilor] care conferă întreprinderilor dreptul de a dobândi, conform unei proceduri unice, mărci [ale Uniunii Europene] care să se bucure de o protecție uniformă și să producă efecte pe întreg teritoriul [Uniunii]. Principiul caracterului unitar al mărcii [Uniunii Europene], astfel exprimat, ar trebui să se aplice cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.

³ Regulamentul Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1).

⁴ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului nr. 207/2009 (JO 2015, L 341, p. 21).

⁵ Având în vedere data introducerii cererii de înregistrare în litigiu, și anume 14 iunie 2017, care este determinantă pentru identificarea dreptului material aplicabil, situația de fapt din speță este reglementată de dispozițiile materiale ale Regulamentului nr. 207/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/2424.

(4) Apropierea legislațiilor statelor membre nu permite înlăturarea obstacolului teritorialității drepturilor pe care legislațiile statelor membre le conferă titularilor de mărci. Pentru a permite întreprinderilor să exercite fără nicio piedică o activitate economică în cadrul întregii piețe interne, sunt necesare mărci reglementate de un drept [al Uniunii] unic, care să se aplice direct în toate statele membre.

[...]

(6) Cu toate acestea, dreptul [Uniunii în materia mărcilor] nu se substituie legislațiilor statelor membre referitoare la mărci. Într-adevăr, nu apare ca fiind justificat să se impună întreprinderilor să solicite înregistrarea mărcilor lor ca mărci [ale Uniunii Europene], mărcile naționale rămânând necesare acelor întreprinderi care nu doresc protecția mărcilor lor la scar[a Uniunii].

(7) Dreptul asupra mărcii [Uniunii Europene] poate fi dobândit numai prin înregistrare, iar aceasta se refuză în special dacă [...] se opun drepturi anterioare.”

11. Articolul 1 din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Marca Uniunii Europene”, prevede la alineatul (2):

„Marca UE are un caracter unitar. Aceasta produce aceleași efecte în întreaga Uniune: nu poate fi înregistrată, transferată, nu poate face obiectul unei renunțări, al unei decizii de decădere din drepturi a titularului sau de nulitate și, respectiv, utilizarea sa nu poate fi interzisă, decât cu efect în întreaga Uniune. Acest principiu se aplică cu excepția cazului în care se prevede altfel prin prezentul regulament.”

12. Articolul 6 din acest regulament, intitulat „Modul de dobândire a mărcii UE”, prevede:

„Marca UE se dobândește prin înregistrare.”

13. Articolul 8 din regulamentul menționat, intitulat „Motive relative de refuz”, prevede la alineatul (4):

„În cazul opoziției titularului unei mărci neînregistrate sau al unui alt semn utilizat în comerț cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local, marca solicitată este refuzată la înregistrare, atunci când și în măsura în care, în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația statului membru care este aplicabilă acestui semn:

(a) au fost dobândite drepturi pentru acest semn înaintea datei de depunere a cererii de înregistrare a mărcii UE sau, dacă este cazul, înaintea datei priorității invocate în sprijinul cererii de înregistrare a mărcii UE;

(b) acest semn conferă titularului dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente.”

14. Articolul 9 din același regulament, intitulat „Drepturi conferite de o marcă UE”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Înregistrarea unei mărci UE conferă titularului său drepturi exclusive.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii UE, titularul respectivei mărci UE are dreptul să împiedice orice terț să utilizeze un semn în cadrul comerțului, fără consimțământul său, pentru produse sau servicii în cazul în care:

[...]

(b) semnul este identic cu sau similar cu marca UE și este utilizat în legătură cu produsele sau serviciile care sunt identice sau similare cu produsele sau serviciile pentru care marca UE este înregistrată, în cazul în care există un risc de confuzie din partea publicului; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;

[...]”

15. Potrivit articolului 9b din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Data de la care drepturile devin opozabile terților”:

„(1) Drepturile conferite de o marcă UE nu devin opozabile terților decât de la data publicării înregistrării mărcii.

(2) Poate fi solicitată o compensație rezonabilă cu privire la acțiuni efectuate după data publicării cererii de înregistrare a unei mărci UE, în cazurile în care, după publicarea înregistrării mărcii, acțiunile respective ar fi interzise în temeiul acestei publicări.

(3) O instanța sesizată într-o cauză nu se poate pronunța asupra fondului unei cauze până la publicarea înregistrării.”

2. *Regulamentul (UE) 2017/1001*

16. Regulamentul (UE) 2017/1001⁶ a modificat și a înlocuit Regulamentul nr. 207/2009 cu efect de la 1 octombrie 2017⁷. Considerentul (12) al acestuia are următorul cuprins:

„Pentru a se asigura securitatea juridică și coerența deplină cu principiul priorității, potrivit căruia o marcă înregistrată anterior are prioritate față de mărcile înregistrate ulterior, este necesar să se prevadă că asigurarea respectării drepturilor conferite de o marcă UE nu ar trebui să aducă atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii UE. [...]”

17. Articolul 46 din acest regulament, intitulat „Opoziție”, prevede la alineatul (1):

„(1) Se poate formula o opoziție la înregistrarea mărcii în termen de trei luni de la publicarea cererii de înregistrare a mărcii UE, pe motiv că marca ar trebui să fie respinsă la înregistrare în temeiul articolului 8:

[...]

⁶ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

⁷ Este necesar să se arate că opoziția la înregistrarea mărcii solicitate a fost formulată la 13 octombrie 2017, astfel încât normele procedurale prevăzute de Regulamentul 2017/1001 privind procedura de opoziție și cea a căii de atac, care se consideră că se aplică la data la care au intrat în vigoare, sunt aplicabile în speță.

(c) în cazurile prevăzute la articolul 8 alineatul (4), de către titularii mărcilor sau semnelor anterioare menționați de această dispoziție, precum și de persoanele autorizate, în temeiul dreptului intern aplicabil, să exercite aceste drepturi;

[...]

18. Articolul 47 din regulamentul menționat, intitulat „Examinarea opoziției”, prevede la alineatul (5):

„În cazul în care din examinarea opoziției reiese că marca este exclusă de la înregistrare pentru toate sau doar pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care este solicitată înregistrarea mărcii UE, cererea se respinge pentru produsele sau serviciile respective. În caz contrar, se respinge opoziția.”

19. Articolul 51 din același regulament, intitulat „Înregistrarea”, prevede la alineatul (1):

„[...] [Î]n cazul în care toate opozițiile formulate au fost eliminate prin retragere, respingere sau printr-o altă dispoziție, marca și caracteristicile menționate la articolul 111 alineatul (2) se înregistrează în registru. Înregistrarea se publică.”

20. Articolul 66 din Regulamentul 2017/1001, intitulat „Decizii care pot face obiectul unei căi de atac”, prevede la alineatul (1):

„Deciziile oricăruia dintre forurile de decizie ale Oficiului enumerate la articolul 159 literele (a)-(d) [...] pot face obiectul unei căi de atac. Aceste decizii intră în vigoare numai de la data expirării termenului de exercitare a căilor de atac menționat la articolul 68. Introducerea căii de atac are efect suspensiv.”

21. Articolul 71 din acest regulament, intitulat „Decizia privind calea de atac”, prevede la alineatul (3):

„Deciziile camerelor de recurs produc efecte numai de la data expirării termenului menționat la articolul 72 alineatul (5) sau, dacă în acest termen a fost înaintată o acțiune în fața Tribunalului, de la data respingerii acțiunii în cauză sau a oricărei căi de atac introduse în fața Curții de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului.”

22. Articolul 72 din regulamentul menționat, intitulat „Acțiune în fața Curții de Justiție”, prevede la alineatele (1), (2), (3) și (6):

„(1) Deciziile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot forma obiectul unei acțiuni în fața Tribunalului.

(2) Acțiunea se înaintează pe motive de incompetență, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, nerespectarea TFUE, nerespectarea prezentului regulament sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia sau abuzul de putere.

(3) Tribunalul are competența atât de a anula, cât și de a modifica decizia atacată.

[...]

(6) Oficiul ia măsurile necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului sau, în cazul formulării unei căi de atac împotriva acestei hotărâri, a Curtii de Justiție.”

III. Istoricul litigiului

23. Istoricul litigiului a fost descris în detaliu în hotărârea atacată, la care se face trimitere în această privință⁸. Elementele esențiale și necesare pentru înțelegerea prezentelor concluzii pot fi rezumate după cum urmează:

24. La 14 iunie 2017, domnul Hamid Ahmad Chakari a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la EUIPO. Cererea a fost publicată în *Buletinul mărcilor Uniunii Europene* nr. 169/2017 din 6 septembrie 2017.

25. La 13 octombrie 2017, Indo European Foods a formulat opoziție la înregistrarea mărcii solicitate. Opoziția se întemeia pe o marcă verbală anterioară neînregistrată, utilizată în Regatul Unit. Motivul invocat în susținerea opoziției era cel prevăzut la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul 2017/1001. Indo European Foods a susținut în esență că putea, în temeiul dreptului aplicabil în Regatul Unit, să împiedice utilizarea mărcii solicitate în temeiul formei denumite „extensive” a acțiunii în constatarea utilizării abuzive a unei denumiri (*action for passing off*).

26. La 5 aprilie 2019, divizia de opoziție a respins opoziția în totalitate, pentru motivul că elementele de probă prezentate de Indo European Foods nu erau suficiente pentru a dovedi că marca anterioară fusese utilizată în comerț cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local înainte de data relevantă și pe teritoriul în cauză.

27. La 16 mai 2019, Indo European Foods a formulat o cale de atac împotriva deciziei diviziei de opoziție.

28. Prin decizia în litigiu, Camera a patra de recurs a EUIPO a respins calea de atac ca nefondată pentru motivul că Indo European Foods nu demonstrase că forma denumită „extensivă” a utilizării abuzive a unei denumiri îi permitea să interzică utilizarea în Regatul Unit a mărcii a cărei înregistrare se solicită.

IV. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

29. Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 2 iunie 2020, Indo European Foods a introdus o acțiune având ca obiect anularea și modificarea deciziei în litigiu.

30. În susținerea acțiunii formulate, Indo European Foods a invocat un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.

31. În memoriul în răspuns, EUIPO a susținut printre altele că, în măsura în care opoziția la înregistrarea mărcii solicitate se întemeia pe o marcă anterioară neînregistrată în Regatul Unit, deși protecția conferită acesteia de dreptul Regatului Unit rămânea relevantă în perioada de tranziție prevăzută la articolele 126 și 127 din Acordul de retragere (denumită în continuare „perioada de tranziție”), procedura de opoziție și acțiunea în fața Tribunalului erau totuși lipsite

⁸ Punctele 1-12 din hotărârea atacată.

de obiect la expirarea acestei perioade. Pe de altă parte, EUIPO a susținut că, întrucât anularea deciziei în litigiu nu ar mai putea aduce niciun beneficiu Indo European Foods, aceasta nu mai avea interesul de a exercita acțiunea în procedura în fața Tribunalului.

32. Tribunalul a considerat, în hotărârea atacată, că acțiunea era admisibilă și a anulat decizia în litigiu. În ceea ce privește argumentele referitoare la admisibilitate invocate de EUIPO, Tribunalul a constatat, pe de o parte, la punctele 17-23 din această hotărâre, că nu se poate considera că obiectul litigiului dispare atunci când pe parcursul procesului survine un eveniment în urma căruia o marcă anterioară ar putea pierde statutul de marcă neînregistrată sau de alt semn utilizat în comerț cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local, în special ca urmare a retragerii din Uniune a unui stat membru, cu excepția luării în considerare de către Tribunal a unor motive apărute ulterior deciziei în litigiu care nu au vocația de a afecta temeinicia acesteia. Pe de altă parte, la punctele 24-27 din hotărârea menționată, Tribunalul a respins argumentele EUIPO prin care se urmărea să se demonstreze dispariția interesului de a exercita acțiunea al Indo European Foods, statuând că nu se poate susține că, în cazul anulării deciziei în litigiu, camera de recurs ar fi obligată să respingă calea de atac, în lipsa unei mărci anterioare protejate de dreptul unui stat membru, întrucât camera de recurs trebuie să se plaseze, pentru aprecierea faptelor, nu la momentul noii decizii, ci în stadiul în care se afla calea de atac înainte de decizia în litigiu.

V. Concluziile părților și procedura în fața Curții

33. Prin Ordonanța din 7 aprilie 2022, Curtea a admis prezentul recurs, constatând că cererea de admitere în principiu a recursului formulată de EUIPO demonstra corespunzător cerințelor legale că recursul ridică o chestiune importantă pentru unitatea, coerența și dezvoltarea dreptului Uniunii.

34. Prin decizia din 16 iunie 2022 a președintelui Curții, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea EUIPO formulată de Republica Federală Germania.

35. Prin Ordonanța președintelui Curții din 16 decembrie 2022, cererea de intervenție formulată de Walsall Conduits Ltd în susținerea Indo European Foods a fost respinsă.

36. Prin recursul formulat, EUIPO solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- declararea lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului acțiunii formulate de Indo European Foods împotriva deciziei în litigiu;
- obligarea Indo European Foods la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în fața Tribunalului.

37. Prin memoriul în răspuns, Indo European Foods solicită Curții:

- respingerea recursului;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

38. Republica Federală Germania susține concluziile EUIPO.

39. EUIPO și Indo European Foods au fost ascultate în ședința care a avut loc la 14 septembrie 2023.

VI. Analiză

40. În susținerea recursului, EUIPO invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea de către Tribunal a condiției referitoare la menținerea unui interes de a exercita acțiunea al Indo European Foods, împărțit în trei aspecte. Prin intermediul primului aspect al motivului unic, EUIPO susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a confundat noțiunea de „control de legalitate” cu cerința autonomă a menținerii interesului de a exercita acțiunea. Prin intermediul celui de al doilea aspect al acestui motiv, EUIPO susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și și-a motivat insuficient decizia prin faptul că nu a apreciat *in concreto* menținerea unui interes de a exercita acțiunea al Indo European Foods în lumina caracteristicilor specifice ale dreptului mărcilor. Prin intermediul celui de al treilea aspect al motivului menționat, EUIPO arată că din erorile săvârșite de Tribunal rezultă o obligație care impune EUIPO să nu țină seama de efectele juridice ale încheierii perioadei de tranziție.

41. Vom începe analiza cu examinarea primului aspect al motivului unic, detaliind motivele pentru care considerăm că acesta trebuie respins (A). Vom demonstra în continuare că, în opinia noastră, Indo European Foods are un interes de a exercita acțiunea în fața Tribunalului, astfel încât al doilea și al treilea aspect ale motivului unic trebuie de asemenea respinse și nu pot determina anularea hotărârii atacate (B și C).

A. Cu privire la primul aspect al motivului unic: obiectul acțiunii în fața Tribunalului

42. Prin intermediul primului aspect al motivului său unic, EUIPO susține că, la punctele 15-21 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a concentrat, pentru a stabili dacă se menținea interesul de a exercita acțiunea al Indo European Foods, pe problema dacă încheierea perioadei de tranziție era susceptibilă să aibă un impact asupra legalității deciziei în litigiu la momentul la care aceasta a fost adoptată. Procedând în acest mod, Tribunalul ar fi confundat controlul de legalitate cu cerința menținerii interesului de a exercita acțiunea.

43. Considerăm totuși că aceste argumente rezultă dintr-o interpretare eronată a hotărârii atacate și a jurisprudenței citate în aceasta.

44. Astfel, arătăm că, contrar celor susținute de EUIPO, la punctele 15-21 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a examinat problema menținerii interesului de a exercita acțiunea al Indo European Foods sau pe cea a legalității deciziei în litigiu, ci pe cea a dispariției *obiectului acțiunii*, și anume Decizia camerei de recurs din 2 aprilie 2020 prin care aceasta din urmă a respins cererea de opoziție formulată de Indo European Foods.

45. Obiectul unei acțiuni și interesul de a exercita acțiunea al persoanei care o introduce sunt două aspecte distincte. Obiectul unei acțiuni în anulare este un element obiectiv, și anume actul a cărui anulare se solicită. Interesul de a exercita acțiunea este un element subiectiv, prin care se urmărește să se stabilească dacă acțiunea este susceptibilă, prin rezultatul său, să aducă un

beneficiu părții care a introdus-o⁹.

46. Desigur, aceste două elemente sunt deseori legate, în special în măsura în care existența unui interes de a exercita acțiunea se apreciază „în raport cu obiectul acțiunii”¹⁰, iar dispariția obiectului acțiunii determină în mod necesar dispariția interesului de a exercita acțiunea. Cu toate acestea, interesul unui reclamant de a exercita acțiunea poate de asemenea să dispară chiar dacă obiectul acțiunii continuă să existe¹¹.

47. Menținerea obiectului unei acțiuni în anulare presupune ca decizia vizată de acesta să continue să își producă efectele. Astfel, s-a stabilit în jurisprudență că dispariția obiectului acțiunii poate proveni în special din retragerea sau din înlocuirea actului în cursul procedurii¹². În același mod, o cale de atac privind o decizie a EUIPO referitoare la o cerere de opoziție este considerată fără obiect atunci când această cerere de opoziție a fost retrasă în urma unui acord între părți¹³, atunci când a fost declarată nulitatea mărcii pe care se întemeia opoziția¹⁴ sau atunci când cererea de înregistrare la care o parte s-a opus a fost ea însăși retrasă¹⁵.

48. Subliniem că, în fiecare dintre aceste situații, Curtea a statuat că obiectul unei acțiuni în anulare dispăruse atunci când a intervenit în cursul procedurii un eveniment care produce efecte *ex tunc*, astfel încât trebuia să se considere că decizia vizată nu a existat niciodată.

49. În aceste condiții, pentru a răspunde la argumentul EUIPO referitor la dispariția obiectului acțiunii în fața Tribunalului, revenea acestuia din urmă sarcina de a examina dacă dispariția, după încheierea perioadei de tranziție și în cursul procedurii în fața Tribunalului, a dreptului anterior pe care se întemeia cererea de opoziție în discuție în decizia în litigiu putea avea o incidență asupra litigiului privind respingerea cererii, cu consecința că trebuia să se considere că acest litigiu nu a existat niciodată.

50. Astfel, contrar susținerilor EUIPO, Tribunalul s-a concentrat să stabilească nu dacă încheierea perioadei de tranziție în urma retragerii Regatului Unit din Uniune era susceptibilă să aibă o incidență asupra *legalității* deciziei în litigiu, ci numai dacă un asemenea element avea un efect asupra menținerii obiectului acțiunii.

51. În această privință, reiese cu claritate din cuprinsul punctelor 20 și 21 din hotărârea atacată că Tribunalul a statuat că, deși reiese din jurisprudență că dispariția dreptului anterior pe care se întemeiază cererea de opoziție ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniune poate avea o incidență asupra soluționării cererii de opoziție atunci când aceasta intervine în cursul procedurii în fața EUIPO, calea de atac în fața sa nu poate, în schimb, să își piardă obiectul pentru simplul fapt că marca pe care s-a întemeiat opoziția a devenit nevalidă în cursul procedurii în fața sa.

⁹ Hotărârea din 4 iunie 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Comisia (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punctul 25), Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 55), precum și Hotărârea din 20 decembrie 2017, Binca Seafoods/Comisia (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, punctul 44).

¹⁰ Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331, punctul 61), și Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 57).

¹¹ A se vedea, cu titlu de exemplu, Hotărârea din 18 martie 2010, Centre de Coordination Carrefour/Comisia (T-94/08, EU:T:2010:98).

¹² Hotărârea din 1 iunie 1961, Meroni și alții/Înalta Autoritate (5/60, 7/60 și 8/60, EU:C:1961:10, p. 213).

¹³ Ordonanța din 17 aprilie 2018, Westbrae Natural/EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM) (T-65/17, nepublicată, EU:T:2018:204, punctele 20-22).

¹⁴ Ordonanța din 14 februarie 2017, Helbrecht/EUIPO – Lenci Calzature (SportEyes) (T-333/14, EU:T:2017:108, punctele 21-24).

¹⁵ Ordonanța du 14 februarie 2023, Laboratorios Ern/EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM) (T-428/22, nepublicată, EU:T:2023:80).

52. Potrivit EUIPO, deși este clar că, în ipoteza în care dispariția dreptului anterior pe care se întemeiază cererea de opoziție are loc în cursul procedurii în fața EUIPO înaintea deciziei în litigiu, ar trebui să se constate lipsa de obiect a acțiunii ca urmare a caducității acestei decizii, din faptul că dreptul anterior a dispărut numai după adoptarea deciziei menționate nu se poate deduce în mod automat că acțiunea își păstrează obiectul. În special, EUIPO susține că posibilitatea ca dreptul anterior să fi constituit în trecut temeiul unei opoziții nu indică faptul că reclamantul ar beneficia de un interes născut, actual și real de a exercita acțiunea.

53. Cu toate acestea, după cum am arătat la punctele 42 și 43 din prezentele concluzii, reiese în mod clar din hotărârea atacată că, prin aceste motive, Tribunalul nu s-a pronunțat cu privire la problema existenței unui interes de a exercita acțiunea, ci numai cu privire la cea referitoare la menținerea obiectului litigiului, astfel încât argumentul prezentat de EUIPO ni se pare inoperant.

54. În plus, analiza Tribunalului este, în opinia noastră, lipsită de orice eroare de drept. Tribunalul face o distincție justificată între obiectul cererii de opoziție în fața EUIPO și obiectul acțiunii în fața Tribunalului. Obiectul procedurii în fața EUIPO este cererea de opoziție întemeiată pe un drept din ordinea juridică a Regatului Unit. Această cerere poate, așadar, teoretic, să rămână fără obiect în cazul dispariției dreptului anterior pe care se întemeia în cursul procedurii. În schimb, acțiunea în fața Tribunalului privește decizia adoptată în urma procedurii în fața EUIPO în momentul în care dreptul pe care se întemeia cererea era încă valid.

55. În această privință, după cum arată în mod întemeiat Tribunalul, nu se poate ține seama de motive care au apărut după adoptarea deciziei în litigiu atunci când aceste motive nu au efecte asupra procedurii de opoziție al cărei rezultat este procedura în fața Tribunalului¹⁶.

56. Or, dispariția dreptului anterior ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniune, atunci când intervine odată ce decizia a fost adoptată, nu poate avea efect asupra procedurii în fața EUIPO, întrucât nu se poate considera că aceasta face să dispară dreptul anterior astfel încât să se considere că acesta nu a existat niciodată. După cum arată Indo European Foods, niciun element din Acordul de retragere nu permite să se ajungă la concluzia că retragerea Regatului Unit din Uniune determină dispariția *ex tunc* a drepturilor anterioare. Dimpotrivă, din acest acord reiese în mod clar că, până la încheierea perioadei de tranziție, dreptul Uniunii rămâne aplicabil Regatului Unit. Retragerea acestui stat membru din Uniune nu trebuie, așadar, analizată în sensul că nu a fost niciodată membru al Uniunii și că, în consecință, drepturile de proprietate intelectuală întemeiate pe dreptul național nu au avut niciodată nicio relevanță în ordinea juridică a Uniunii, ci numai în sensul că aceste drepturi nu mai au, din momentul încheierii perioadei de tranziție, efectele prevăzute de Regulamentul 2017/1001.

57. În aceste condiții, considerăm că Tribunalul a statuat în mod întemeiat că acțiunea în fața sa își păstrează obiectul. Rezultă că primul aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

B. Cu privire la al doilea aspect al motivului unic: menținerea unui interes de a exercita acțiunea

58. Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului unic, EUIPO susține, în primul rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a examinat *in concreto* interesul de a exercita acțiunea al Indo European Foods și prin faptul că s-a limitat să respingă argumentele EUIPO prin care se contestă existența acestuia. Procedând în acest mod, Tribunalul și-ar fi

¹⁶ Hotărârea din 8 octombrie 2014, Fuchs/OAPI – Les Complices (Stea într-un cerc) (T-342/12, EU:T:2014:858, punctul 24).

motivată de asemenea insuficient decizia. În al doilea rând, EUIPO susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că și-a concentrat analiza pe aspectul dacă dreptul anterior poate constitui temeiul opoziției, ignorând astfel caracteristicile specifice ale procedurii de opoziție și ale dreptului mărcilor Uniunii.

59. În ceea ce privește primul argument formulat de EUIPO, potrivit unei jurisprudențe constante, reclamantului îi revine sarcina de a face dovada interesului său de a exercita acțiunea, care constituie condiția esențială și primordială a oricărei acțiuni în justiție¹⁷.

60. Totuși, considerăm că reiese în mod clar, chiar dacă implicit, din hotărârea atacată că Tribunalul a considerat că interesul de a exercita acțiunea al Indo European Foods la momentul introducerii acțiunii exista și nu era contestat, întrucât decizia în litigiu îi cauza un prejudiciu. EUIPO a susținut în fața Tribunalului că acest interes de a exercita acțiunea putea dispărea ca urmare a încheierii perioadei de tranziție și a invocat în această privință două argumente, pe care Tribunalul le-a respins. Tribunalul a statuat, așadar, la punctul 28 din hotărârea atacată, că interesul de a exercita acțiunea al Indo European Foods, care era dovedit, nu dispăruse. În aceste condiții, nu vedem pretinsa răsturnare a sarcinii probei invocată de EUIPO.

61. Astfel, Tribunalul a considerat doar că argumentele invocate de EUIPO nu erau susceptibile să repună în discuție existența interesului de a exercita acțiunea al Indo European Foods, așa încât nu se poate considera că acesta a săvârșit o eroare de drept sau și-a motivat insuficient decizia.

62. În orice caz, considerăm că, presupunând că este dovedită, eroarea de drept săvârșită de Tribunal în aprecierea interesului Indo European Foods de a exercita acțiunea ca urmare a unei răsturnări a sarcinii probei nu poate determina anularea hotărârii atacate. Astfel, reiese din jurisprudența Curții că în ipoteza în care motivele unei decizii a Tribunalului relevă o încălcare a dreptului Uniunii, însă dispozitivul acesteia apare ca fiind întemeiat pentru alte motive de drept, o asemenea încălcare nu este de natură să determine anularea acestei decizii și se impune efectuarea unei substituiri a motivelor¹⁸. Aceasta este situația în speță, pentru motivele pe care le vom prezenta în continuare.

63. Interesul de a exercita acțiunea este condiția esențială și primordială a oricărei acțiuni în anulare formulate în temeiul articolului 263 TFUE de o persoană fizică sau juridică și se impune în același mod atunci când Tribunalul poate nu doar să anuleze decizia atacată, ci și să o modifice, astfel cum prevede articolul 72 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001. Existența unui asemenea interes presupune ca anularea actului atacat să fie susceptibilă, prin ea însăși, să aibă consecințe juridice și să poată aduce, așadar, prin rezultatul său, un beneficiu acestei persoane¹⁹.

¹⁷ Hotărârea din 4 iunie 2015, *Andechser Molkerei Scheitz/Comisia* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punctul 27), Hotărârea din 20 decembrie 2017, *Binca Seafoods/Comisia* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, punctul 45), precum și Hotărârea din 7 noiembrie 2018, *BPC Lux 2 și alții/Comisia* (C-544/17 P, EU:C:2018:880, punctul 33).

¹⁸ Hotărârea din 6 noiembrie 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Comisia/Ferracci* (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, punctul 48).

¹⁹ Hotărârea din 4 iunie 2015, *Andechser Molkerei Scheitz/Comisia* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punctul 25), și Hotărârea din 13 iulie 2023, *D & A Pharma/EMA* (C-136/22 P, EU:C:2023:572, punctele 43 și 44).

64. În plus, după cum a amintit Tribunalul în hotărârea atacată, interesul de a exercita acțiunea trebuie să existe nu numai la momentul introducerii acțiunii, ci și să continue să existe până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești²⁰.

65. În speță, este clar că, la momentul introducerii acțiunii, Indo European Foods avea un interes să solicite anularea deciziei în litigiu. Astfel, prin această decizie, camera de recurs a EUIPO a respins cererea sa de opoziție formulată în temeiul articolului 46 din Regulamentul 2017/1001. Anularea deciziei menționate era, așadar, susceptibilă, prin rezultatul său, să îi aducă un beneficiu, determinând camera de recurs a EUIPO să efectueze o nouă examinare a cererii de opoziție potențial favorabilă Indo European Foods.

66. Rămâne să se stabilească în acest caz dacă retragerea Regatului Unit din Uniune este susceptibilă să modifice această constatare.

67. În acest scop, potrivit EUIPO, trebuie să se stabilească dacă înregistrarea cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene contestate, în pofida încheierii perioadei de tranziție, este încă susceptibilă să aducă atingere intereselor juridice ale Indo European Foods, ceea ce Tribunalul nu a făcut. Or, având în vedere natura specifică a procedurilor de opoziție, funcția esențială a mărcii, principiul teritorialității și caracterul unitar al mărcii, în cazul înregistrării mărcii Uniunii Europene contestate, nu poate avea loc niciun conflict între aceasta și dreptul de care se prevalează Indo European Foods, nici *ratione loci*, nici *ratione temporis*. Rezultă că răspunsul la această întrebare este în mod necesar negativ și implică dispariția interesului de a exercita acțiunea al Indo European Foods.

68. Cu toate acestea, considerăm că răspunsul la această întrebare nu are legătură cu stabilirea menținerii unui interes de a exercita acțiunea pentru a solicita anularea deciziei în litigiu în fața Tribunalului.

69. Mai întâi, arătăm că existența unui interes de a exercita acțiunea la momentul introducerii acțiunii în fața Tribunalului nu depindea de aspectul dacă înregistrarea mărcii era susceptibilă să aducă atingere intereselor juridice ale Indo European Foods. Prin urmare, nu înțelegem motivul pentru care această situație ar trebui să se regăsească în cazul menținerii acestui interes.

70. În continuare, considerăm că întrebarea adresată de EUIPO urmărește înainte de toate să se stabilească dacă Indo European Foods are un interes în fața EUIPO de a formula opoziție la înregistrarea mărcii Uniunii Europene. Mai precis, răspunsul la această întrebare ține de aprecierea de către EUIPO a cererii de opoziție. Un răspuns negativ determină în mod necesar respingerea cererii de către EUIPO, dar nu poate însemna că Indo European Foods nu avea interes să conteste această decizie în fața Tribunalului și să obțină anularea sa.

71. Cu alte cuvinte, problema dacă înregistrarea mărcii Uniunii Europene contestate este susceptibilă să aducă atingere intereselor juridice ale Indo European Foods trebuie, înainte de toate, să fie examinată de EUIPO și constituie, așadar, în opinia noastră, o problemă de fond în cadrul unei acțiuni în anulare care trebuie să facă obiectul unui control de legalitate. Această problemă nu poate condiționa însă admisibilitatea acestei acțiuni.

²⁰ Punctul 25 din hotărârea atacată. A se vedea de asemenea Hotărârea din 4 iunie 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Comisia (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punctul 25), Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 55), precum și Hotărârea din 20 decembrie 2017, Binca Seafoods/Comisia (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, punctul 44).

72. În această privință, subliniem că EUIPO însuși a admis în ședință că o cerere de opoziție la o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene, formulată după încheierea perioadei de tranziție și întemeiată totuși pe un drept anterior al Regatului Unit, ar fi declarată inadmisibilă în fața EUIPO, dar că o acțiune în anularea acestei decizii ar trebui considerată admisibilă de către Tribunal, ceea ce este vădit nefondat. Nimic nu justifică, în aceste condiții, constatarea inadmisibilității unei căi de atac similare, precum cea din speță, atunci când dreptul anterior pe care se întemeiază cererea în fața EUIPO nu era inexistent de la început, ci a dispărut în cursul procedurii.

73. În sfârșit, considerăm că a face să depindă menținerea interesului de a exercita acțiunea de aspectul dacă înregistrarea mărcii era susceptibilă să aducă atingere intereselor juridice ale Indo European Foods în pofida retragerii Regatului Unit din Uniune ar conduce la eludarea jurisprudenței Curții potrivit căreia Tribunalul nu poate anula sau modifica o decizie a unei camere de recurs pentru motive apărute ulterior adoptării acestei decizii²¹.

74. Astfel cum a arătat EUIPO în ședință, respingerea acțiunii în fața Tribunalului ca inadmisibilă ar fi condus la înregistrarea mărcii Uniunii Europene contestate, fără a fi necesar ca EUIPO să adopte o nouă decizie.

75. Deducem de aici că, în aceste condiții, înregistrarea mărcii Uniunii Europene contestate nu ar mai decurge din motivele pe care se întemeia inițial decizia în litigiu, ci din faptul că această înregistrare nu poate aduce atingere intereselor Indo European Foods ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniune.

76. Întrucât acest eveniment a intervenit însă după adoptarea deciziei în litigiu, el nu poate conduce, așadar, la justificarea *a posteriori* a adoptării sale.

77. În aceste condiții, considerăm că al doilea aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

78. Cu titlu suplimentar, trebuie să mai precizăm că, dacă ar fi necesar, *quod non*, pentru a stabili menținerea interesului de a exercita acțiunea al Indo European Foods, să se stabilească dacă înregistrarea mărcii Uniunii Europene contestate era susceptibilă să aducă atingere intereselor sale juridice, ar trebui de asemenea, contrar susținerilor EUIPO, să se răspundă afirmativ la această întrebare.

79. Astfel, articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 prevede că poate fi solicitată o compensație rezonabilă cu privire la acțiuni efectuate după data publicării cererii de înregistrare a unei mărci UE în cazurile în care, după publicarea înregistrării mărcii, acțiunile respective ar fi interzise în temeiul acestei publicări. Potrivit Indo European Foods, această dispoziție poate permite titularului mărcii contestate să introducă în Regatul Unit o acțiune în contrafacere pentru acte săvârșite între publicarea cererii de înregistrare a mărcii contestate și încheierea perioadei de tranziție.

80. Exercițarea de către titularul mărcii Uniunii Europene contestate a dreptului de a solicita o compensație rezonabilă într-o asemenea situație este, desigur, ipotetică. Nu este mai puțin adevărat că existența acestui drept este suficientă, în opinia noastră, pentru a justifica interesul de a exercita acțiunea al Indo European Foods, în măsura în care implică faptul că această societate poate fi debitoarea unei astfel de compensații rezonabile.

²¹ Hotărârea din 11 mai 2006, Sunrider/OAPI (C-416/04 P, EU:C:2006:310, punctul 55), și Ordonanța din 30 iunie 2010, Royal Appliance International/OAPI (C-448/09 P, EU:C:2010:384, punctele 43 și 44).

81. Niciunul dintre argumentele EUIPO în această privință nu poate repune în discuție această concluzie. În ceea ce privește, pe de o parte, argumentul referitor la faptul că cererea de compensație rezonabilă poate fi îndreptată numai împotriva unor părți care nu erau titulare ale unor drepturi anterioare, ceea ce exclude Indo European Foods, considerăm că acesta este oarecum contradictoriu. Astfel, aceasta ar implica faptul că, în cadrul procedurii de opoziție, EUIPO poate decide că Indo European Foods nu este titulara unor drepturi anterioare pentru a respinge cererea de opoziție la cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene, admitând totodată că, în cadrul unei proceduri naționale având ca obiect acordarea unei compensații rezonabile, această societate se poate prevala de deținerea unor drepturi anterioare.

82. În ceea ce privește, pe de altă parte, argumentul potrivit căruia o compensație rezonabilă poate fi solicitată numai cu privire la acte care ar fi interzise „în temeiul publicării înregistrării” și că aceasta ar exclude, așadar, faptele care s-au produs în Regatul Unit întrucât această țară nu mai era un stat membru al Uniunii la momentul înregistrării, acesta este, în opinia noastră, contrar obiectivului articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001.

83. Astfel, dispoziția menționată urmărește să compenseze lipsa opozabilității față de terți a unei mărci a Uniunii Europene înainte de publicarea cererii de înregistrare pentru a permite totuși o anumită formă de protecție începând de la data depunerii acestei cereri de înregistrare. Cu alte cuvinte, înainte de publicarea înregistrării unei mărci a Uniunii Europene, aceasta din urmă beneficiază de o protecție juridică ce reflectă, astfel cum a subliniat domnul avocat general Wathelet, faptul că legiuitorul consideră că o marcă a Uniunii Europene în curs de achiziție merită deja să fie protejată²². Curtea a statuat astfel că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 prevede un drept la o compensație rezonabilă pentru a acorda o anumită măsură de protecție solicitantului unei înregistrări a mărcii în perioada cuprinsă între data publicării cererii, începând cu care se consideră că această cerere este cunoscută de terți, și data publicării înregistrării sale²³.

84. Or, interpretarea acestei dispoziții pe care o propune EUIPO ar face imposibilă obținerea oricărei compensații rezonabile pentru acte săvârșite înainte de publicarea înregistrării mărcii Uniunii Europene pe teritoriul unui stat membru ca urmare a retragerii ulterioare a acestui stat din Uniune înainte de înregistrare și ar împiedica astfel protecția mărcii Uniunii Europene pentru perioada cuprinsă cel puțin între depunerea cererii și retragerea statului membru menționat, într-un moment în care dreptul Uniunii este încă aplicabil, contrar obiectivului însuși al dispoziției menționate.

85. Prin urmare, considerăm că Indo European Foods avea efectiv un interes de a exercita acțiunea care continua să existe în cursul procedurii în fața Tribunalului.

C. Cu privire la al treilea aspect al motivului unic: efectele asupra procedurii în fața EUIPO

86. Prin intermediul celui de al treilea aspect al motivului său unic, EUIPO susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a impus camerei de recurs, la punctul 27 din hotărârea atacată, să nu țină seama de efectele juridice ale încheierii perioadei de tranziție asupra prezentei cauze în măsura în care, în cadrul noii sale aprecieri după o eventuală anulare a deciziei în litigiu,

²² Concluziile avocatului general Wathelet prezentate în cauza Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:293, punctul 44).

²³ Hotărârea din 22 iunie 2016, Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, punctul 38).

EUIPO ar fi obligat să nu examineze dacă Indo European Foods păstrează un interes în anularea deciziei diviziei de opoziție vizate de calea de atac și, prin urmare, ar trebui să examineze cererea de opoziție pe baza unui conflict între drepturi care nu se poate produce niciodată.

87. Un asemenea argument nu este însă, în opinia noastră, nici operant, nici susceptibil să determine anularea hotărârii atacate.

88. După cum am arătat în cadrul analizei noastre cu privire la al doilea aspect al motivului unic, admisibilitatea acțiunii în anulare a deciziei în litigiu în fața Tribunalului nu depinde de aspectul dacă Indo European Foods păstrează un interes în respingerea înregistrării mărcii contestate.

89. Această problemă este relevantă numai în cursul procedurii în fața EUIPO, dar nu aduce nicidecum atingere dreptului Indo European Foods de a solicita anularea deciziei în litigiu. Astfel, Tribunalul nu poate anticipa rezultatul noii examinări a cererii de opoziție de către EUIPO pentru a soluționa admisibilitatea acțiunii în anulare, cu excepția cazului în care, așa cum am subliniat, se justifică adoptarea deciziei menționate prin motive care au apărut ulterior acesteia, în contradicție cu jurisprudența Curții²⁴.

90. În consecință, chiar dacă retragerea Regatului Unit din Uniune ar putea avea ca efect să determine camera de recurs a EUIPO să respingă cererea de opoziție²⁵, revine acesteia din urmă, iar nu Tribunalului în cadrul examinării admisibilității unei acțiuni, sarcina de a ajunge la această concluzie²⁶.

91. Prin urmare, al treilea aspect al motivului unic trebuie respins ca inoperant.

VII. Concluzie

92. În lumina celor ce precedă, propunem Curții să respingă recursul.

²⁴ A se vedea punctele 70 și 71 din prezentele concluzii.

²⁵ Această problemă nu a fost încă soluționată de Curte și face obiectul cauzei C-337/22 P, EUIPO/Nowhere, aflată pe rolul Curții.

²⁶ O asemenea decizie putând face ea însăși obiectul unei noi acțiuni în anulare, fără ca admisibilitatea sa să poată fi pusă la îndoială, astfel cum a admis EUIPO în ședință.